

Mooi Meegenomen

Norbertijnenparochie[®]
Heikant/Quirijnstok

Pastorale

Als uw pastor en schrijfster van dit stukje realiseer ik mij altijd goed dat het nog een paar weken duurt voordat u Mooi Meegenomen in de bus krijgt. Als dat allemaal goed gaat is het dan bijna Pasen. Vandaag is het 9 maart, het regent alweer buiten. Vrijdag werd aan Brabanders met koorts, hoest of niesbuien gevraagd om een paar dagen binnen te blijven vanwege het coronavirus. Gisteren ging Noord-Italië op slot, in China stortte een hotel voor coronapatiënten in en op Schiphol begon de rechter vanmorgen het MH17-proces met het noemen van de namen van 298 slachtoffers en een moment van 'stilte en bezinning'. En Europa maakt zich op voor een nieuwe vluchtelingenstroom. Zomaar een maandagochtend in de eerste helft van maart.

Het stukje hierboven zijn de eerste woorden van de Pastorale die ik begin maart schreef. Bij het ter perse gaan van dit nummer werd ik erop gewezen: deze woorden zijn achterhaald. Het is 18 maart en vanmiddag gaat België op slot, kerken hebben hun deuren gesloten, ook onze kerken, en in ons land zijn horeca, Ikea, theater, disco en niet het minst, alle scholen gesloten. Het enige uitstapje dat nog genomen lijkt te kunnen worden, is een wandeling in de natuur.

Over drie weken is het Pasen. Nu al weten wij dat Palmpasen niet in onze kerk gevierd kan worden. Onze minister-president vertelt ons dat het verstandig is als wij ons allemaal aan de voorschriften houden, en dat corona nog lang niet onder controle is.

Nog drie weken en dan is het Pasen, wij zijn nog midden in de Veertigdagentijd en wij kunnen rustig zeggen dat wij nog nooit zó enorm aan het vasten zijn als nu. Misschien niet in de zin van eten en drinken, maar zeker wel als wij denken aan wat inmiddels wordt genoemd 'sociale onthouding'. We kussen niet meer, omhelzen elkaar niet meer, schudden geen handen, houden 1,5 meter afstand en ouderen missen bezoeken van hun kinderen en kleinkinderen. De grenzen zijn dicht voor vluchtelingen en onze premier roept op om een tijdje af te zien van reizen. Als wij deskundigen moeten geloven, niet de virologen, maar de economen, dan dreigt ook onze economie tot stilstand te komen. Wát een Veertigdagentijd. Niet reizen, niet naar een restaurant, niet naar het theater of de bioscoop, niet naar onze kleinkinderen, geen toiletrol meer te vinden en nog veel meer.

In dit nummer

Pastorale	1
De pastores in norbertijns verband (XIX)	2
Een impressie van een Poolse mis	3
Uw steun is onze toekomst	4
Ga mee op bedevaart naar Lourdes	4
Neemt en eet hiervan, gij allen...	5
Vrijwilligers gevraagd voor zwemvereniging DIO	5
De fakkel brandend houden: in gesprek met Hein van Oorschot	6
Kattespauw op Maria Visitatie	7
Liturgievieringen in onze parochie	8
Stuur eens een kaartje!	8
The Two Popes, een gesprek over feilbaarheid	9
Van de bestuurstafel	10
Gemengd Koor De Bron zoekt nieuwe leden	10
Nieuws uit het Ronde Tafelhuis	11
Alle registers open	11
Foto's/afbeeldingen	11
Colofon	12

Het Coronavirus houdt ons in de greep. Ook in onze kerken zijn tot en met Tweede Paasdag geen vieringen mogelijk. Wij houden u op de hoogte via onze website en onze Nieuwsbrief (zie de achterzijde van deze Mooi Meegenomen voor de versie van 18 maart). Wilt u de nieuwsbrief ontvangen? Geef dan uw mailadres door aan info@norbertijnenparochiehq.nl.

Vasten, veertig dagen op weg naar Pasen. Wij gedenken de veertig dagen dat Jezus zich afzonderde in de woestijn. Een periode waarin hij zich voorbereidde op het leven tussen de vaak ruwe werkelijkheid waarin mensen in de wereld van toen moesten leven. Mensen voor wie het dagelijks brood geen vanzelfsprekendheid was. Mensen die leefden in een land waarin water nauwelijks voorhanden was en wijn werd gemaakt om de dorst te kunnen lessen. Een land dat leefde in onderdrukking en angst. Veertigdagentijd, zij herinnert ons aan het volk dat onder Mozes' leiding, gedragen door God,

was bevrijd uit slavernij. Veertig jaren op weg naar het land dat God hun had beloofd.

En wij? Als u dit leest, is het bijna Pasen. Feest van de Verrijzenis, feest van het Paaslicht. En ik sluit hier graag af met woorden van de Heilige Augustinus: *Wanneer de Heer Jezus Christus zal komen, met zoveel daglicht, dan zullen lampen niet meer nodig zijn.*

Namens onze pastores,

Thea van Blitterswijk, teamleider pastoresteam

De pastores in norbertijns verband (XIX)

In 2001 werd Ben Jansen o.praem vanuit de abdij naar Tilburg gestuurd om het pastoraal team op de Schans te versterken. Hij vertoefde slechts een jaar in Noord. In 2002 al werd hij benoemd tot pastor van de norbertijner parochie in Berlicum. In september 2013 keerde Ben Jansen terug. Hij was benoemd tot prior van Priorij de Schans, een functie die hij tot zijn overlijden in november 2017 zou vervullen. Eigenlijk zou hij in deze negentiende aflevering de hoofdrol moeten vervullen, maar omdat jaren geleden al in Mooi Meegenomen een stukje over pastoor Ben Jansen is geschreven, beperken we ons hier tot deze kleine vermelding en richten we ons op de pastor in norbertijns verband die na het korte verblijf van Ben Jansen in 2001 in beeld is gekomen: Yvonne Verhoeven.

In het parochieblad van de Parochie Heilige Augustinus (Berlicum/Middelrode, Dinther, Heeswijk en Loosbroek) komt Yvonne Verhoeven uitvoerig aan het woord over haar reilen en zeilen in diverse parochies. Van de informatie in dit interview is dankbaar gebruik gemaakt voor deze bijdrage.

Yvonne werd op 1 oktober 1951 geboren in een katholiek gezin waarin, zoals toen gebruikelijk, veel aandacht aan het katholieke geloof werd besteed. Toch zag het er oorspronkelijk niet

naar uit dat zij een prominente rol in de kerk zou gaan spelen. Na de MULO heeft Yvonne een aantal jaren gewerkt als kleuterleidster, maar moest daarmee na de geboorte van haar eerste kind stoppen. Het opvoeden van kinderen werd toen niet verenigbaar geacht met een ordentelijke werkkring.

Yvonne stortte zich op vrijwilligerswerk voor de parochie Heikant-Quirijnstok. Zij dirigeerde onder meer het Driekoningenkoor en het Mariakoor, zat in diverse liturgische werkgroepen, maakte illustraties voor kerkboekjes, was lectrice en zong als sopraan haar hoogste lied. In het bijzonder de liturgie had haar belangstelling, zozeer zelfs dat zij besloot theologie te gaan studeren aan de Fontys Hogeschool. Gewapend met een heleboel theologische kennis ging zij in de Kempen basisscholen begeleiden in de opzet en uitvoering van catechetisch onderwijs, maar helaas was dit een onderwijskundige taak die door overheidsbezuinigingen gaandeweg steeds verder werd afgepeld. Yvonne kwam op straat te staan.

In 2007 begon pastor Harrie Wouters te kwakken met zijn gezondheid. Denis Hendrickx, toen teamleider van de parochie, vroeg haar of zij tijdelijk in kon vallen. Wat later volgde de vaste benoeming tot pastor en kreeg zij onder andere de verantwoordelijkheid voor het pastoraat in Zorgcentrum de Heikant.

In 2014 zou Yvonne voor de tweede keer het slachtoffer worden van bezuinigingen. Het parochiebestuur zag zich geplaagd voor grote financiële problemen die alleen met rigoureuze maatregelen konden worden opgelost: er moest gesneden worden in de personele formatie. Gelukkig diende zich snel een oplossing aan en wederom was Denis Hendrickx, inmiddels abt, die daarvoor zorgde. Hij vroeg Yvonne aan de slag te gaan in de norbertijner parochie Berlicum-Middelrode. Het behoeft geen betoog dat zij deze nieuwe uitdaging met beide handen heeft aangegrepen.

Vanaf 1 juli 2017 geniet Yvonne van haar pensioen, een periode waarin in het bijzonder haar kinderen en kleinkinderen centraal staan.

Hein Wilsens

Een impressie van een Poolse mis

Alsof ik terugkeerde naar de Kerk van mijn kindertijd... Voor alle begrip, die van net na het Tweede Vaticaanse Concilie. De Latijnse ritus was ingeruild voor een dienst in de volkstaal. De priester stond niet meer met de rug naar het volk, blik gericht op het heiligdom van het tabernakel. Hij stond oog en oog met de kerkgangers, maar hij reciteerde de gebeden nog steeds in het soort van zingspreken van weleer. Deze reis terug in de tijd vond plaats op 1 maart 2020 in onze eigen Mariakerk.

Een rood witte rozenkrans

's Middags om tien voor twee betrad ik het kerkgebouw. Op dat moment was de kerk al redelijk gevuld met mensen, variërend in leeftijd van één jaar tot zestig. Gezinnen met kinderen, mannen en vrouwen. Voor nog een spaarzaam plekje liep ik helemaal naar voren en nam plaats in de vierde rij voor de preekstoel. Geknielend voor het altaar zaten zes forsgebouwde mannen de rozenkrans te bidden. De man die voorbad, en zijn naaste buur droegen een tijdloze, zwartleren jack, die we doorgaans zien bij motorrijders. Achter op de rug van de kledingstukken was een embleem aangebracht waarop de woorden *Zolnierze Chrystusa*, Soldaten van Christus, sierden. Na de rozenhoedjes die door heel veel kerkgangers werden meegebeden, posteerde een man in een beige camel jas zich voor het altaar. Hij ging een paginalange tekst voorlezen. Het leek wel een historisch politieke verhandeling over wat er in het nabije Poolse verleden had plaats gevonden. Ik ving een enkel woord op dat ik thuis kon brengen, zoals *anti-komunistyczny*, *anti-semitistyczny* en *patriotistyczny polski*.

De dienst van het woord

Vervolgens maakte de priester geflankeerd door een acoliet en drie misdienaars zijn opwachting op het altaar. Met een recitatief, op zangerige toon uitgesproken, heette hij gekleed in het paarse kazuifel van de vastentijd iedereen van harte welkom. Zijn welkomstwoord werd door het kerkvolk welluidend beantwoord. Onmiddellijk daarna daalde een krachtig geluid van bovenuit het kerkgewelf neer over de beminde gelovigen. Op het koor achter het orgel had een cantor plaats genomen. Ik meende achtereenvolgens twee verschillende liederen te horen. Volkszang vermengde zich met de stem van de voorzanger. Het klonk wat monotoon en melancholiek. Een verveeld pubermeisje naast me zong – heel herkenbaar voor mij uit mijn eigen kindertijd - in tegenstelling tot haar ouders niet mee. Ze pulkte wat aan haar vingers.

Pastor Krzysztof zegent de paasmandjes op Paaszaterdag 2019

De eerste lezing volgde, de cantor zette een psalm in, en na de tweede lezing, de acclamatie en het evangelie, volgde een langdurige overweging. Er ontstond enig tumult onder meegebrachte peuters. Zij slaagden er niet in om hun onbehagen over het eindeloze van de preek in te houden.

De sacramenten van de doop, de biecht en de eucharistie
In plaats van de geloofsbelijdenis in de Poolse taal, waarvan ik de tekst in het liturgieboekje had ontdekt dankzij de naam Pontius Pilatus, werd er een kindje gedoopt. Vader, moeder, peter en meter kwamen naar voren en de priester voltrok op serene wijze het sacrament. Na afloop werd de in mijn ogen al flink uit de kluiten gewassen dreumes fier boven het hoofd van de peter geheven en door de gemeenschap met applaus welkom geheten.

Tijdens de dienst werden meerdere sacramenten bediend. Een kind werd gedoopt en tot aan de viering van de eucharistie ging een onafgebroken rij gelovigen te biechten. In het kerkpad voor de doopkapel stonden zij in rij te wachten op hun beurt. Een voor een werden zij ontvangen door een tweede aanwezige priester die in de Norbertuskapel biecht hoorde.

Met het *Swiety*, *swiety*, *swiety* (Heilig, heilig, heilig) werd de dienst van de tafel ingezet. Alle gelovigen knielden devoot in afwachting van het consecreren van brood en wijn in het lichaam en bloed van Christus. Tijdens de communie werd het brood uitgedeeld door het op de tong te leggen van elke afzonderlijke communicant. Vóór de wegzending en zegening werden alle aanwezige kinderen door de priester uitgenodigd tot hem te komen voor een stichtelijk gesprekje. Na afloop tekende hij op hun voorhoofd het askruisje. Na de kinderen werden ook volwassenen in de gelegenheid gesteld bij de twee priesters een askruisje te komen halen.

Niet alle gelovigen verlieten onmiddellijk na de dienst de kerk. De rozenkransgroep nam bevoegen de draad weer op onder leiding van de voorbidder in motorjack. Een lange rij gelovigen had postgevat voor en in de sacristie voor een pastoraal gesprekje met pastoor Krzysztof Obiedzinski.

1 Maart, een nationale Poolse herdenking

Bij het verlaten van de kerk zag ik dat achterin een tentoonstelling was ingericht en dat voor de doopkapel zes kruizen met portretten van gevallen op een bedje van groene dennentakken waren uitgesteld. Ik liet me vertellen dat vandaag op 1 maart de Poolse gemeenschap haar gevallen verzetshelden herdacht, die in 1945 als partizanen vanuit de bossen de intocht van de Sovjetlegers hadden proberen tegen te houden. De anticommunistische en Pools patriottistische, historische verhandeling aan het begin van de dienst zal ongetwijfeld daarover gegaan zijn. Daar was geen verdere kennis van de Poolse taal voor nodig.

Hans Happel

Uw steun is onze toekomst

In het voorjaar moeten we weer belastingaangifte doen. Wist u dat schenken aan een goed doel – zoals aan onze eigen parochie – een belastingvoordeel oplevert? Hoezo dan? De fiscus betaalt mee aan ons periodiek schenken. Met een periodieke schenkingsovereenkomst tussen u als parochiaan en onze norbertijnenparochie Heikant-Quirijnstok krijgt u geld terug van de fiscus. En dat kan aardig oplopen!

Hoe werkt dat dan?

Als u ieder jaar een schenking doet aan onze parochie gedurende minimaal 5 jaar, dan mag u ieder jaar, bij uw belastingaangifte doet- dat hele geschonken bedrag aftrekken van uw inkomen. Dat betekent dat u de schenking die u nog dit jaar doet volgend jaar af kunt trekken van uw inkomen in 2020. En dat geldt dan natuurlijk ook voor de jaren daarna. Een formulier om zo'n schenkingsovereenkomst in te vullen kunt u vinden achter in onze kerk of aanvragen via ons e-mailadres: penningmeester@norbertijnenparochiehq.nl.

Indien u graag wat hulp hebt bij het invullen van zo'n formulier, neem dan contact op met onze penningmeester Wil van Gils: gilswil@hetnet.nl. Wil is ook telefonisch bereikbaar: 06-14625047.

Geert Dollevoet, vicevoorzitter Parochiebestuur

Ga mee op bedevaart naar Lourdes

“Wilt u zo goed zijn om hier naartoe te komen,” vroeg Maria in 1858 aan het meisje Bernadette Soubirous. De 14-jarige Bernadette was heel verbaasd. Normaal werd haar alleen maar iets opgedragen, nu werd ze uitgenodigd. Die uitnodiging van meer dan 160 jaar geleden geldt nog steeds. Maria vraagt ook aan ons of wij zo goed willen zijn om naar die bijzondere grot in Lourdes te komen. We zijn er welkom. Ze staat ons al op te wachten, klaar om naar onze verhalen en onze gebeden te luisteren.

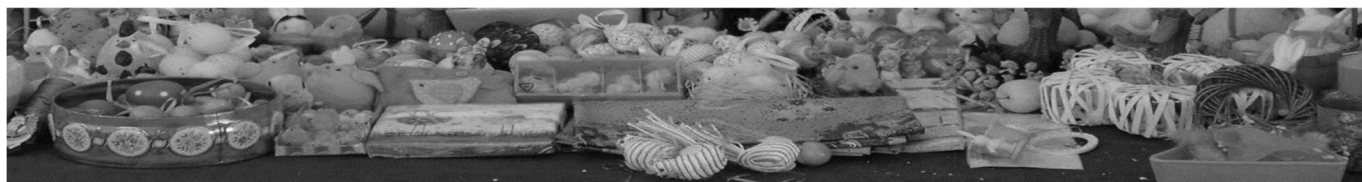
Miljoenen pelgrims uit de hele wereld hebben die uitnodiging al aangenomen. Elk jaar komen grote groepen mensen naar Lourdes om, net als Bernadette, even bij die grot te staan en Maria te ontmoeten, te bidden, een kaars aan te steken, zich te wassen met het water uit de bron of mee te doen aan een van de vele dagelijkse vieringen en processies.

Het Huis voor de Pelgrim stelt u in de gelegenheid om in te gaan op de uitnodiging van Maria. In mei en september zijn er diverse mogelijkheden om aan een bedevaart naar Lourdes deel te nemen. U komt dan bij de grot van de verschijningen, u wordt rondgeleid door de stad, bezoekt de Pyreneeën en kunt genieten van die bijzondere sfeer in het heiligdom, waar mensen samen bidden, samen zingen, samen lachen en samen stil zijn bij Maria.

De bedevaarten van het Huis voor de Pelgrim zijn volledig verzorgde reizen met goed vervoer, verblijf uitstekende hotels en een Nederlandstalig programma. De meeste reizen worden door een van de Nederlandse bisschoppen begeleid. Het bijzondere van de reizen naar Lourdes is dat ook gehandicapten of mindervalide pelgrims kunnen deelnemen.

Dankzij de inzet van honderden vrijwilligers beleeft iedere deelnemer in Lourdes de reis van z'n leven.

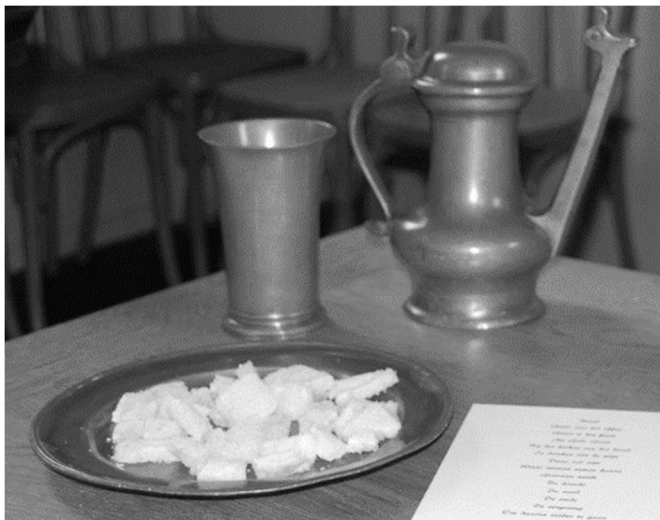
Door een unieke samenwerking met zorgverzekeraar CZ mag het Huis voor de Pelgrim aan verzekerden van CZ die aan bepaalde voorwaarden voldoen, de reizen voor een zeer laag tarief aanbieden. In de herfstvakantie vindt weer een gezins- en jongerenbedevaart naar Lourdes plaats. Ook hiervoor gelden aangepaste tarieven, zodat de hele familie meekan. Naast Lourdes biedt het Huis voor de Pelgrim ook bedevaartreizen naar zes andere bestemmingen aan. U kunt voor meer informatie contact opnemen met onze parochie coördinator Sonja van den Dries, 013-4550663, op woensdag- of vrijdagochtend, of svddries@norbertijnenparochiehq.nl. Kijk voor het volledige bedevaartprogramma op www.huisvoordepelgrim.nl of bel 043-3215715.

Neemt en eet hiervan, gij allen...

“Tijdens de maaltijd nam Jezus een brood, sprak de zegenbede uit, brak het, gaf het aan zijn leerlingen en zei: ‘Neem en eet, dit is mijn lichaam’. Ook nam Hij een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun die met de woorden: ‘Drink er allen uit, want dit is mijn bloed van het verbond, voor velen uitgeschonken tot vergeving van de zonden.’”
(Mt. 26, 26-28)

Met deze woorden sprak Jezus de apostelen toe tijdens het Laatste Avondmaal, op de avond voor zijn dood. Hij gaf hen de opdracht deze handeling te blijven herhalen, om Hem te gedenken. Met deze handeling en deze woorden stelde Jezus het heilig Avondmaal, het sacrament van de eucharistie in. Het is daarom dat de woorden die tijdens de mis bij gesproken worden bij de consecratie (het moment waarop brood en wijn in lichaam en bloed veranderen) de instellingswoorden worden genoemd. Ze zijn een belangrijk onderdeel van het eucharistisch gebed.

Het belangrijkste sacrament van de Katholieke Kerk is de viering van de eucharistie. In de eucharistie gedenken we het lijden en de verrijzenis van Christus.

Het woord eucharistie is afgeleid van het Griekse εὐχαριστέω; eucharisteo, dat dankzeggen betekent. De eucharistie is immers een dankzegging voor een grote gave, de gave van het lichaam van Christus. De eucharistie staat door deze gave voor de verbondenheid van christenen, met elkaar en met God.

In het Nieuwe Testament vinden we in de beschrijving van het Laatste Avondmaal de instellingswoorden op 4 plaatsen

terug. Zowel in de evangeliën van Marcus (14,22-24), Matteüs (26,26-28) en Lucas (22,19-20) als in Paulus' eerste brief aan de Korintiërs (11,24-25) worden ze vermeld. Hoewel elke evangelist en apostel de gebeurtenis in eigen woorden vast heeft gelegd, vertonen ze veel overeenkomsten. In de woorden kunnen we vier betekenissen van het Laatste Avondmaal ontdekken.

Het Laatste Avondmaal als een gedachtenismaal: *‘Doe dit om mij te gedenken’*.

Jezus gedenken doen we door te denken aan wat we over Hem hoorden, over wat we over Hem lezen in de evangeliën. We gedenken Hem door Hem na te volgen in zijn omgang met anderen.

Het Laatste Avondmaal als een verzoeningsmaaltijd: *‘bloed vergoten tot vergeving van de zonden’*. Verzoenen, vergeven, het weer goed maken met je medemens. Het is waar de Joden in de tien dagen voor de Grote Verzoendag (Jom Kippoer) en waar wij in de veertigdagentijd naar streven.

Het laatste Avondmaal als een bekrachtiging van het nieuwe verbond: *‘bloed van het verbond, voor velen uitgeschonken’*. Het verbond tussen God en de mensen, en de mensen onderling, maar ook het verbond van zijn Geest. Opdat met wie het verbond gesloten is leeft en handelt uit liefde voor God, voor zijn naasten en voor zichzelf.

En tot slot is het Laatste Avondmaal als een gemeenschapsmaaltijd. Jezus had ernaar uitgezien op zijn laatste avond deze maaltijd te delen met zijn vrienden, zijn leerlingen. We merken allemaal dat dingen soms beter gaan wanneer je samenwerkt met anderen. Dat we soms afhankelijk zijn van elkaar doet ons de waarde beseffen van het vormen van een gemeenschap. Zoals Jezus op zijn laatste avond zijn vrienden nodig heeft, zo hebben wij elkaar soms nodig om te helpen, te steunen, maar ook te vieren, danken en gedenken.

Uit de instellingswoorden spreekt het allemaal. Gedenken, vergeven, naastenliefde en gemeenschap vormen. Het klinkt als een boodschap, een opdracht bijna. Het *‘blijven doen om Hem te gedenken’* wordt daarmee een blijven doen om bij het horen van de instellingswoorden te mogen bedenken dat zoals Jezus deelde met zijn leerlingen en vrienden, ook wij mogen danken en delen, met elkaar en met God.

Eveline Sitskoorn

Vrijwilligers gevraagd voor zwemvereniging DIO

De Koninklijk Erkende Tilburgse zwemvereniging D.I.O. biedt mensen met (voornamelijk) een lichamelijke handicap de gelegenheid om heerlijk ontspannen te zwemmen en zich op hun eigen niveau in extra verwarmd zwembad te ontwikkelen. Wij zijn op zoek naar vrijwilligers/stagiaires en naar bevoegde instructeurs die DIO, al dan niet tijdelijk, willen ondersteunen. Daarnaast is er dringend behoefte aan vrijwilligers die mee helpen bij (ADL) het omkleden en begeleiden in het water van onze chronisch zieke medemens. Kijk ook eens op onze website www.diotilburg.nl of mail naar info@diotilburg.nl. Kom gerust een kijkje nemen in het bad zodat je met eigen ogen kunt zien waarover het gaat.

De fakkel brandend houden: in gesprek met Hein van Oorschot

Hein van Oorschot is voorzitter van de Stichting Peerke Donders. Ik sprak met hem. Hoe denkt hij vanuit die functie - maar ook als parochiaan en wijkbewoner - over het brandend te houden van de fakkel? Maar we doen allereerst even zijn kinder- en jeugdijaren aan. Hoe verhoudt zich het Rijke Roomse leven van toen tot de spiritualiteit van vandaag?

Onder de toren van de St. Jan

Geboren onder de toren van de St. Jan groeide Hein op in een zeer Rooms Katholiek en devoot gezin. Zijn grootouders behoorden tot de welgestelde burgerij van Den Bosch en gaven veel aan de missie, onder meer aan de Fraters van Tilburg In Suriname. Heins vader was een aanhanger van de meer theologische en strikte kant van de R.K. Kerk. “Bij mijn moeder was Maria als het ware haar buurvrouw. Moeder vertegenwoordigde de meer huiselijke kant van het Katholieke geloof. Mijn moeder bad als ze iets kwijt was tot St. Antonius en ging met de heilige onderhandelen als het verlorene niet onmiddellijk werd gevonden. ‘Als ik het vind doe ik een dubbeltje in het missiebusje’... En na verloop van tijd en tevergeefs zoeken... een kwartje dan’... Dit meer alledaagse, en huiselijke van het geloof heeft Hein meer geraakt dan de theologische kant. “Mijn vrouw is Amerikaanse en in de presbyteriaanse kerk groot geworden. Alles wat voor mij het geloof prettig maakt, daar heeft ze weinig mee. Ze vindt dat te veel onbelangrijke franje.”

Tijdens zijn jongensjaren was Hein lid van het kerkkoor in Voorschoten. Klassieke missen werden daar ingestudeerd. Voor Hein kan een mis met mooi uitgevoerde muziek - zelfs met een beroerde preek - niet meer kapot. Tijdens zijn studententijd was Hein lid van de katholieke studentenvereniging. Daarna is hij een tijdje van de kerk weggeweest. “Wat ik toen zelf vooral miste was de reflectie op het hogere. Ik herontdekte het Christendom, onze beschaving met al zijn fouten en prestaties. Verworvenheden zoals de Rechten van de Mens wortelen in het Christelijk gedachtegoed. Ik beseftte dat ik me binnen het Christendom thuis voel. Maar het katholicisme van mijn jeugd bevalt me in dat thuiskomen beter dan de precisie van het protestantisme.”

De woning aan De Schans

In 1991 is Hein als gemeentesecretaris van Tilburg de rechterhand van burgemeester Gerrit Brokx. In 1997 vertrekt hij naar Delft om daar zelf de ambtsketen van burgervader te

dragen. Na zeven jaar keert hij terug naar onze stad en wordt voorzitter van het College van Bestuur van de universiteit. Hij betreft dan een woning aan De Schans. “Mijn vrouw en ik wilden in een wijk wonen die is zoals de echte wereld is”. De kennismaking met de Norbertijnen verliep als vanzelfsprekend. “Ze zaten aan de overkant. Buitengewoon betrokken en bewogen mensen. Wat ons onmiddellijk aansprak zat hem in kleine dingen. Tijdens de conventsviering wordt het brood en de wijn eerst met de mensen gedeeld, daarna nemen ze zelf. De priesters komen van het altaar af begeven zich onder de mensen en reiken hen de hand. Toen we terugkeerden naar Tilburg zochten we een kerk. We begonnen aan de overkant, en zijn daar blijven hangen, omdat het ons beviel.”

In de Norbertijner spiritualiteit gaat hem om het samengaan van *actio* en *contemplatio*. Hein ziet dat terug in de activiteiten die de Norbertijnen ontplooiën in de buurt. “De tijd dat de mensen de Kerk opzochten is voorbij. Dat vergt veel meer van de priesters dan in het verleden. Denis Hendrickx is gemeenteraadslid geweest. Je ervaart het in het Ronde Tafelhuis en in de culturele activiteiten van het Peerke Donders paviljoen. Maar ook in zoets kleins als het verzoek van de priorij aan alle bewoners van De Schans om de vlag uit te steken toen de Kindervierdaagse binnenkwam”.

Houd de fakkel brandend in de Stichting Peerke Donders

“Het is makkelijker de fakkel van de Stichting Peerke Donders brandend te houden dan die van de parochie. Het Peerke Donderspark is een rijksmonument. Mensen die het nog niet kennen, zijn er onmiddellijk in geïnteresseerd. Met het paviljoen ondernemen we veel activiteiten. Peerke is het icoon van Tilburg. Er is veel belangstelling voor deze culturele erfenis. We hebben de wind mee. De stad is erop aanspreekbaar om een steentje bij te dragen. Met de armoedeconferentie doet de Gemeente Tilburg meteen mee. Het Vierde Geschenk wordt gesteund door de plaatselijke Rotary. Je kunt met thema's komen waar de samenleving door geraakt wordt. Maar ook uit puur historisch besef wordt het park met monument in stand gehouden”.

Houd de fakkel brandend in de Norbertijnenparochie

“De parochie is veel afhankelijker van mensen die actief het katholieke geloof belijden, en die groep vergrijsd. Zonder een nieuwe generatie gaat het niet. Een weg die eindigt, als we jongeren er niet bij weten te betrekken.” Hein ziet lichtpuntjes. “Veertien dagen geleden luisterde een groep van zes jonge mensen van de Fontys Academie de conventsviering op met prachtige muziek”. Hein maakt deel uit van de Raad van Toezicht van het Carmel-college. Deze stichting beheert een groot aantal scholen in het voortgezet onderwijs met maar liefst 30.000 leerlingen. We proberen na te denken over de betekenis van het erfgoed van de karmelieten binnen het onderwijs. De jongelui oproepen om zomaar naar de kerk te komen heeft geen zin. Het spreekt hen niet aan, dat doen ze niet. Je moet beginnen bij de vraag wat heeft deze individualistische en kapitalistische wereld nodig? Vervolgens moet je een verbinding leggen naar het waardesysteem, dat de Katholieke Kerk draagt. Daar moeten we onze energie oprichten. Woningbouwcorporaties, zelfs ziekenhuizen,

hebben in toenemende mate met hufterigheid te maken. Scholen met veeleisende, onredelijke ouders. Er moet een initiatief komen waarin we de handen ineenslaan.”

Waar moeten we dan aan denken? Aan zoiets als de Wijkarena in Tilburg Noord, waarin wijkorganisaties, woningbouwcorporaties en het onderwijs tezamen optrekken? Dat bedoelt Hein niet. “Zij komen vooral op voor de verbetering van de

levenskwaliteit in de wijk. Het initiatief, dat ik bedoel, moet uitgaan van kerkelijke en spirituele gemeenschappen. Zij zijn de dragers van het waardesysteem, dat vormgeeft aan de Europese beschaving. Als we dat kunnen overbrengen aan de jeugd (en dat lijkt me mogelijk), kunnen we hen de betekenis van de kerk ook weer laten ontdekken.”

Hans Happel

Kattespauw op Maria Visitatie

In mei is Maria in tal van opzichten een echte Zoete Moeder, zeker in en rond de Hasseltse kapel. Er zullen weinig Tilburgers zijn die in die maand niet met echtgenote en kroost naar de kapel zijn getogen, binnen een kaarsje hebben opgestoken en zich daarna buiten in de kramen van bijvoorbeeld de familie Cruijssen tegoed hebben gedaan aan het rijkelijk uitgestalde snoep. Snoep vooral uit vervlogen tijden waarvoor de Tilburgers door de jaren heen de meest fantastische namen hebben bedacht zoals bakkesvol, kattespauw en lèkstêele. Het enorme assortiment omvat verder onder meer stroopsoldaatjes, zoethout, borsthoning, tumtummekes, spekkies, caramellekes in alle soorten en maten en bakken vol drop.

Hasseltse kermis

De kramen stonden er voor de oorlog al. Volgens Paul Spapens, de man die alles weet van Tilburgse gewoonten en gebruiken, zijn de kramen in mei waarschijnlijk een overblijfsel van de oude Hasseltse kermis die daar tot het eind van de negentiende eeuw elk jaar in de week van Maria Visitatie voor het nodige vertier heeft gezorgd. In het Brabants Dagblad liet hij in mei 2017 weten dat de kermis op enig moment

verdwenen is, maar het volk en dus ook de kramen niet, want “waar het volk is, is de nering.”

Dat gaat zeker op voor 31 mei, Maria Visitatie. De honderden bezoekers aan de kapel weten vanuit de krochten in hun achterhoofd nog wel op te diepen dat op die dag een rooms-katholiek feest wordt gevierd, maar het zou mij eerlijk gezegd erg meevallen als méér dan een handvol mensen nog weet welk feest en waar Maria Visitatie eigenlijk voor staat.

Het antwoord is te vinden in het Evangelie van Lucas. Hij verhaalt van Maria en haar nicht Elisabet. Zij zijn zwanger, Maria van Jezus, Elisabet van Johannes de Doper. Op een dag brengt Maria een bezoek aan haar nicht, die haar begroet met de woorden die vele eeuwen hebben getrotseerd en nog vele eeuwen zullen trotseren: “Gij zijt de gezegende onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot.” Hoe vaak zouden deze gevleugelde woorden in de Hasseltse kapel gepreveld zijn?

Hein Wilsens

Liturgievieringen in onze parochie

Het Coronavirus houdt ons in de greep. Ook in onze kerken zijn tot en met Tweede Paasdag geen vieringen mogelijk. Wij houden u op de hoogte via onze website en onze Nieuwsbrief (zie de achterzijde van deze Mooi Meegenomen voor de versie van 18 maart). Wilt u de nieuwsbrief ontvangen? Geef dan uw mailadres door aan info@norbertijnenparochiehq.nl.

Gebed

Velen van u maken zich zorgen en daarvoor hebben wij begrip. Die zorg delen wij met u. Laten wij goed zorgen voor onszelf en onze dierbaren. Zoveel mogelijk de instructies opvolgen en ons gebed niet vergeten:

*God van Leven, wij keren ons tot U,
Gij die ons bronnen van levend water aanreikt.
Ga met ons mee in deze veertigdagen
nu wij met Jezus op weg zijn naar Pasen.*

*Dan durven wij bidden:
Voor alle mensen waar ook ter wereld
die angstig zijn en zich zorgen maken
over de eigen gezondheid.*

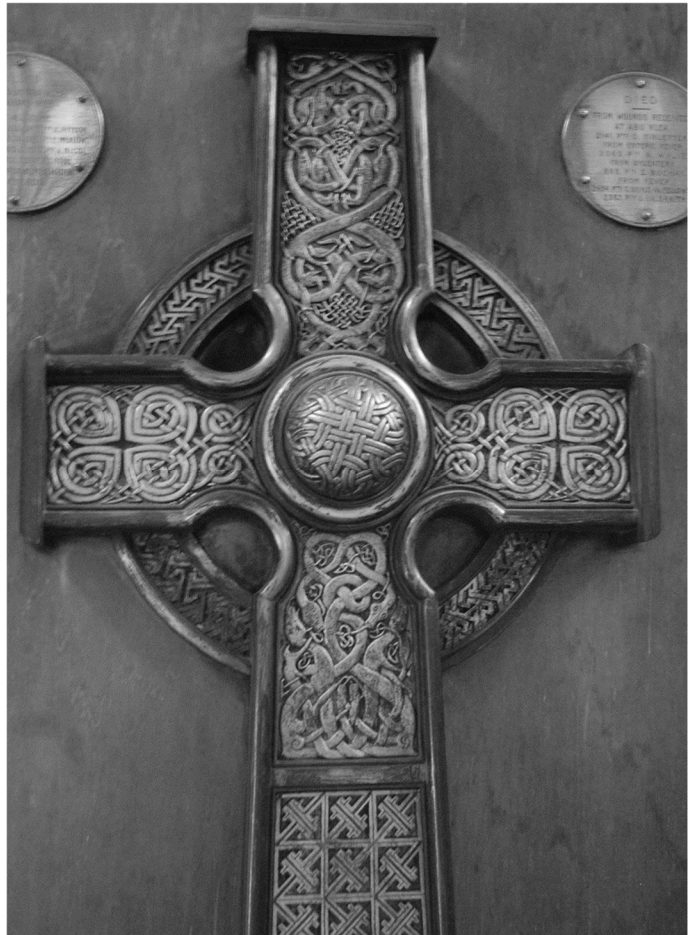
*Voor mensen die nu ernstig ziek zijn,
als gevolg van het coronavirus
of angstig zijn om een andere ziekte.
Geef ons dat wij hen niet vergeten.*

*Voor mensen die zich extra moeten inspannen
om goede zorg te kunnen leveren
en voor alle mensen die hun werk mogelijk maken.*

*Bidden wij ook voor hen die zich bekommeren
om de meest kwetsbaren
en om hen die huiveren om hun bestaanszekerheid.*

*God van Leven, wees met ons
en schenk ons kracht en moed
om deze tijden te boven te komen.*

Amen.

Stuur eens een kaartje!

Op 17 maart 2020 kregen de bewoners van Zorgcentrum de Heikant en andere centra in Tilburg een verontrustend bericht: besmettingsgevaar met het coronavirus ligt op de loer. Alle Zorgcentra van de Wever zijn gesloten voor alle bezoek. Ook activiteitenbegeleiding, restaurants, kapper, pedicure en nog veel meer. Het ligt allemaal stil.

Als parochie leggen wij ons daar niet zomaar bij neer. Wij zijn gestart met de actie "Stuur eens een kaartje". Een kaartje aan een bewoner van het Zorgcentrum. Richt dat kaartje simpelweg aan 'een bewoner' of misschien ook wel 'een zorgmedewerker'. Schrijf bemoedigende, gezellige woorden om de bewoners een hart onder de riem te steken. Schrijf maar zoveel u wilt.

U kunt uw kaartje in de brievenbus op de pastorie gooien. Wij zorgen voor verspreiding.

Thea van Blitterswijk, pastor teamleider

The Two Popes, een gesprek over feilbaarheid

Onlangs verscheen de film *The Two Popes*. Een denkbeeldige ontmoeting tussen Paus Benedictus XVI en Paus Franciscus. Tot voor kort was de film te zien in Cinecitta, maar u kunt er nog volop van genieten, als u beschikt over een abonnement op Netflix. Met Thea van Blitterswijk had ik afgesproken dat wij in een briefwisseling de film zouden bespreken. Ik stuurde haar enkele recensies van de film met een paar vragen toe. Vragen die ons en de lezers zouden kunnen helpen om thema's die in de film verscholen zijn op te diepen.

De film

De film begint met de dood van Paus Johannes Paulus II en de verkiezing van Paus Benedictus, en eindigt met het samen kijken naar de voetbalwedstrijd Argentinië-Duitsland door de twee kerkleiders. Fles bier en pizza op tafel. Thea en ik hebben genoten van de film, wat een spelers, decors en inkijkjes in de historische werkelijkheid. Het kost moeite jezelf te realiseren dat het hier om een uiterst geromantiseerd beeld van een fictieve ontmoeting gaat.

Het gesprek tussen de twee pausen vangt aan na de komst van de sympathieke, warme, en zeer toegankelijke kardinaal Bergoglio naar Rome. Hij wil zijn ontslag uit het ambt van aartsbisschop aanbieden. In wat zich vervolgens ontvouwt, wordt duidelijk hoe de worsteling in het ambt Paus Benedictus heeft getekend. Vermakelijk zijn de pogingen van de kardinaal die steeds opnieuw zijn ontslagbrief uit de binnenzak probeert te halen om die vervolgens weer, met teleurgestelde blik, terug te steken.

Twee grote kerkleiders, een afkomstig uit Duitsland en gerenommeerd wetenschapper, de ander meer de pastor, die midden tussen zijn mensen wil verkeren om zo te laten zien dat de kerk een bevrijdend woord heeft voor de mensen. We zien beelden van zijn verkondiging van het geloof aan de bewoners van de favela's in Buenos Aires. Voor het eerst valt daar ook de naam Franciscus, de heilige die een stem uit de hemel hoort die hem vraagt om zijn kerk te repareren. De stem onder de beelden houdt ons twee uitspraken voor die herkenbaar zijn op ieders levenspad: "Elke reis, hoe lang die ook is, mag ergens beginnen. Elke reis, hoe glorieus ook, mag met een fout beginnen." Woorden die de film zullen begeleiden.

Feilbaarheid

Daarom leg ik Thea de volgende vraag voor: "Het hart van 'The Two Popes' is het moment dat de twee mannen bij elkaar te biecht gaan en beseffen dat ze feilbaar zijn. Hoe anders gaat het in de samenleving waar zelfkritiek zeldzaam is en sorry-zeggen veelal functioneel en onder publieke druk tot stand komt". De film en eigenlijk ook de twee pausen hebben een positieve voorbeeldfunctie. Het weersprekt hun onfeilbaarheid. Het zijn feilbare medemensen. Geeft dat een reëel beeld of is het slechts goedbedoelde fictie?

"Op deze vraag kan ik onmogelijk een antwoord geven", zegt Thea. "Wat ik wel weet, is dat de filmmaker ons wil laten zien dat het hier gaat om twee feilbare medemensen die bereid zijn om elkaar vergiffenis te schenken. Maar in tegenstelling tot de 'sorry-samenleving' of de kerk die wel eens wordt verweten dat zij té gemakkelijk omgaat met het sacrament van de vergeving, staan hier twee mensen tegenover elkaar

die wel degelijk consequenties verbinden aan fouten die zij hebben begaan. Paus Benedictus treedt af, hij vindt dat hij zijn ambt niet meer kan uitoefenen na alles wat er onder zijn pontificaat naar buiten is gekomen en mis is gegaan. De praktijken van de Vaticaanse Bank houden hem uit de slaap en hij besluit dat hij niet verder kan als Paus. Kardinaal Bergoglio kan nauwelijks leven met de persoonlijke geschiedenis van zijn optreden als overste van de Jezuïeten tijdens de dictatuur in Argentinië. Hij laat meermalen horen dat de kerk in woord én daad moet tonen aan welke kant zij wil en behoort te staan".

Kindermisbruik

Maar als het toedekken van het kindermisbruik in de biecht van Benedictus aan de orde gesteld wordt, dan wordt de volumeknop dicht gedraaid. Dat is een bedenkelijke zaak volgens een recensent in De Volkskrant. Thea is het daar niet mee eens: "Het verwijt aan de filmmakers dat er te weinig aandacht wordt besteed aan het seksueel misbruik kan ik niet delen. Is deze biecht de kern van de film? Zo heb ik het niet ervaren. Het kantelpunt in de film is voor mij de wandeling door de tuin van Castel Gandolfo waar beide mannen hard op elkaar botsen en na het gesprek ook letterlijk een andere kant op lijken te gaan. Een gesprek waarin wordt ingegaan op het wezen van God, dat voor de Paus Benedictus onveranderlijk is: de Weg, de Waarheid en het Leven. De latere Paus Franciscus ziet dat anders. Voor hem is alles wat met God te maken heeft veranderlijk omdat onze wereld steeds verandert: "God beweegt naar ons toe. Het leven dat Hij ons gaf, verandert steeds. Bergoglio verwijt de kerk steeds dat zij muren om haar heen bouwt en veel te ver van de mensen af staat. 'Wij wisten dat er priesters, bisschoppen, grote mannen van de kerk waren die kinderen misbruikten. En deden niets'. Deze harde confrontatie over genade, de wil van God, het sacrament en over de wezenlijke opstelling van de kerk is de aanloop tot het moment dat de twee kerkleiders bijna als vanzelf bij elkaar biechten. En elkaar kunnen vergeven om zo verder te gaan en de kerk een nieuwe toekomst te schenken".

Hans Happel

Van de bestuurstafel

Mijn vingers op het toetsenbord, kijkend naar het scherm en me afvragend hoe ik u verslag doe van de afgelopen bestuursvergaderingen. Het is zaterdag 14 maart, 'the day after the day before': het is 'Corona dat de klok slaat'. Toch maar beginnen alsof er niks aan de hand is.

Op 7 februari had het bestuur weer een aantal zaken te bespreken. Eerder al berichtte ik al dat de parochie in technologisch opzicht meegaat in de vaart der volkeren. Nieuwe computers voor het secretariaat én het gebruik gaan maken van een nieuw programma. Vooral de bescherming van de gegevens is voorlopig een belangrijk aandachtspunt.

Op 28 februari namen we deel aan het Religieus Beraad in het Ronde Tafelhuys. Burgemeester Weterings en wethouder Dols namen daar ook aan deel. Hun pleidooi laat zich samenvatten als het streven naar 'TILBURGERSCHAP' waarin niemand tussen wal en schip valt, er ruimte is voor iedereen en gastvrijheid als wezenlijk verbindend element wordt bevorderd. Maar ook 'WEDERKERIGHEID' omdat alleen op die grond dat beleid een voedingsbodem kan krijgen en continuïteit geborgd kan worden.

Ook werd de uitkomst teruggekoppeld van het overleg van enkele bestuursleden met de financiële commissie op 22 januari. Daarin is over en weer nog eens uitgesproken dat het vaststellen van het financiële beleid weliswaar is voorbehouden aan het parochiebestuur maar dat veel waarde wordt gehecht aan de adviezen van de financiële commissie.

En toen was daar 'vrijdag de 13e' (maart). De viering van de hoogmis op de vorige zondag was al bijzonder. Thea had zich met milde gezondheidsklachten veiligheidshalve 'verschanst' in haar huis. Harrie was bereid voor te gaan en wees op enkele aanpassingen. De vredeswens voorlopig zonder handdruk en de uitreiking van de hostie alleen op de hand. Maar dat was het dan wel zo'n beetje.

De vergadering op die vrijdag begon dan ook als gebruikelijk. Hoewel... de vorige dag was een brief ontvangen van het bisdom. Daarin deelde de bisschop mee dat hulpbisschop Mutsaerts zijn bestuurlijke functies heeft neergelegd.

Kort nadat de vergadering begon, kreeg Denis een telefoontje: de bisschoppen hadden besloten met onmiddellijke ingang de kerken te sluiten om op die manier een bijdrage te leveren aan het beteugelen van het Coronavirus. De overige agendapunten werden min of meer pro forma afgewerkt. De vergadering werd afgesloten waarna ik met Sonja aan de slag ging om zoveel mogelijk parochianen te informeren over deze unieke, en hopelijk éénmalige, gebeurtenis.

Ik wens u toe dat het virus letterlijk en figuurlijk de kop is ingedrukt als u dit leest. Dat wij met z'n allen klaar zijn voor de Goede Week en de viering van Pasen, Christus' opstanding. Van meer betekenis dan we lang voor mogelijk hielden! ZALIG PASEN.

Peter Liebrechts, secretaris

Gemengd Koor De Bron zoekt nieuwe leden

Misschien heeft u als eens kennis gemaakt met het koor. Op kerstavond verzorgde Gemengd Koor De Bron de muzikale inbreng tijdens de viering van 18.00 uur. Op 16 februari luisterden deze koorzangers de conventsviering op, en op zondag 7 juni zullen zij opnieuw acte de présence geven in onze Mariakerk. Gemengd Koor de Bron is op zoek naar nieuwe koorleden, bij voorkeur alten en bassen. Het koor bestaat sinds 2012 en is een fusiekoor van Gemengd Koor Vredeskerk en R.K. Koor Gasgothé. Gemengd Koor De Bron is verbonden aan de Parochie Peerke Donders en verzorgt twee keer per maand de eucharistieviering in de Dionysiuskerk in de Goirkestraat.

Als u interesse hebt, kom dan op dinsdagavond om 20.00 uur een keertje luisteren. Na afloop wordt gezamenlijk een kopje koffie/thee of een biertje gedronken, want het sociale gebeuren vinden ze bij De Bron ook belangrijk. Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Anita van Abeelen, 06-14444876 anita.van.abeelen@outlook.com.

Nieuws uit het Ronde Tafelhuys

In verband met het rondwarende coronavirus zijn alle activiteiten in het Ronde Tafelhuys tot en met 6 april afgelast. Er kunnen geen vieringen of andere bijeenkomsten, taallessen of spreekuur worden gehouden of wat dan ook. Ook de Sop-en Zeepplank, Stik- en Strijk en de Wereldkeuken zijn voorlopig gesloten. Hou de website in de gaten voor het laatste nieuws: www.rondetafelhuys.nl.

Wij wensen u allemaal dagen toe waar je gezond door zult komen. Pas goed op elkaar, hou de aangekondigde maatregelen in ere. Dan kunnen wij elkaar hopelijk over een aantal weken gezond en wel weer de hand schudden!

Alle registers open

In deze rubriek geven wij een overzicht van iedereen die sinds de vorige Mooi Meegenomen gedoopt, getrouwd of overleden is.

Gedoopt

8 mrt Ted Embregts
8 mrt Zakühr Francisca

Overleden

19 jan Corrie van Dongen-de Kok (1933)
24 jan Annie Pronk-Ketelaars (1922)
28 jan Riet Cuijpers-Hamers (1934)
30 jan Anny Smeulders (1928)
12 feb Corrie van Kempen-Vugts (1938)

Foto's/afbeeldingen

blz. 1: www.pixabay.com
blz. 2: © Norbertijnenparochie Heikant-Quirijnstok
blz. 2: © Jan van den Berg
blz. 3: © Norbertijnenparochie Heikant-Quirijnstok
blz. 4: www.pixabay.com (2x)
blz. 4: © Jan van den Berg
blz. 5: © Jan van den Berg
blz. 5: <https://diotilburg.nl>
blz. 6: © Hein van Oorschot
blz. 7: www.hasseltsekapel-snoep.nl
blz. 8: © Jan van den Berg
blz. 8: www.magnoliabloemen.nl
blz. 9: www.imdb.com
blz. 10: © Jan van den Berg
blz. 10: © Gemengd Koor 'De Bron'
blz. 10: © Ronde Tafelhuys
blz. 11: © Jan van den Berg

Het nummer 311 van Mooi Meegenomen verschijnt in het weekeinde van 20/21 juni. Kopij graag voor 25 mei aanleveren: mooimeegenomen@home.nl. De redactie behoudt zich het recht voor om aangeleverde kopij in te korten.

Dit is de verdere planning voor Mooi Meegenomen in 2020:

nummer	kopij bij de redactie	verspreiding
312	10 augustus	29-30 augustus
313	21 september	17-18 oktober
314	9 november	5-6 december

Mooi Meegenomen wordt mede mogelijk gemaakt door:

Bouwbedrijf G. Kuypers: voor ver- en nieuwbouw
Stokhasseltlaan 43, 5049 TB Tilburg
013 - 4561289

Magnolia Bloemen: bloemenspecialzaak
Leharstraat 125, 5011 KB Tilburg
013 - 4550770, info@magnoliabloemen.nl

Woonsfeer: woningstofferings
Offenbachstraat 165, 5011 EH Tilburg
013 - 4555305, info@woonsfeerbv.nl

Boca kaarsen BV: kerkkaarsen/kerkartikelen
Galvaniweg 20, 5482 TN Schijndel
073 - 5492511, www.boca.nl

Bijen Uitvaartverzorging Tilburg
Brucknerlaan 20, 5011 DN Tilburg
013 - 4553379, www.bijenuitvaartverzorging.nl

Autobedrijf Probaat VOF: BOVAG-autobedrijf
Leharstraat 21, 5011 KA Tilburg
013-5357171, info@autoprobaat.nl

Bruidsboetiek Lovely Lady
Stationsstraat 86, 5141 GG Waalwijk
0416-337388, www.lovelylady.nl

Natuursteenbedrijf Schaapsmeeders: grafmonumenten
De Schans 63, 5011 EM Tilburg
013-4550129, www.schaapsmeedersheikant.nl

Boomrooierij Weijtmans: houthandel en transport
Handelsweg 18, 5071 NT Udenhout
013-5111483, www.boomrooierijweijtmans.nl

Maton Groep: afvalrecycling, sloopwerken en gevelrenovatie
Van Hilststraat 5, 5145 RK Waalwijk
0416-281468, www.matongroep.nl

Sabeh Tours/Garage v d Sande
Rhijnkant 10, 5056 JH Berkel-Enschot
013-5331243, www.sabehtours.nl

Tuincentrum GroenRijk Tilburg
Stokhasseltlaan 39, 5049 TB Tilburg
013-4550860, www.groenrijktilburg.nl

Colofon

'Mooi Meegenomen' is het communicatieorgaan van de norbertijnenparochie Heikant/Quirijnstok in Tilburg-Noord.

Oplage: 1150 stuks
Frequentie: 6x per jaar
Redactieleden: Jan van den Berg, Thea van Blitterswijk, Hans Happel, Eveline Sitskoorn, Hein Wilsens
E-mail redactie: mooimeegenomen@home.nl

Adres parochie: De Schans 122, 5011 EN Tilburg
Telefoon: (013) 4550663
Internet: www.norbertijnenparochiehq.nl
E-mail: info@norbertijnenparochiehq.nl

Uw kerkbijdrage of gift mag worden overgemaakt op IBAN NL28INGB0001095131. ANBI-nummer 824144302 t.n.v. parochie OLV Onbevlekt Ontvangen te Tilburg. Een verhuizing of huwelijk, de geboorte of het overlijden van een parochiaan graag doorgeven aan bovenstaand parochieadres.

18 maart 2020

Een bericht van ons Pastoresteam

Het coronavirus laat ook onze parochie niet ongemoeid. Intussen weet ieder van u dat onze kerkdiensten in de Mariakerk, Ronde Tafelhuis, kapel Peerke Donders en Zorgcentrum de Heikant vervallen tot en met Tweede Paasdag.

Er zijn verschillende manieren om ons te ontmoeten, met ons te spreken en met ons te bidden:

- Zondagmorgen van 10.30 tot 11.30 uur is er gelegenheid voor stil gebed in de Mariakerk. Op woensdagmorgen is de Mariakerk geopend van 09.30 tot 10.30 uur. Op beide momenten is een pastor aanwezig.
- Wilt u de communie ontvangen, dan kunt u daarvoor een afspraak maken met de pastor tijdens de gebedsuren of via het parochiesecretariaat.
- Zo nu en dan zullen onze pastores een gebed of bemoedigend woord plaatsen op de website.
- U kunt op zondag vanaf 10.30 uur op de website van de parochie (www.norbertijnenparochiehq.nl) en via YouTube de conventsviering van de Norbertijnse gemeenschap bekijken. Zo kunt u toch met ons bidden en vieren. Voor deze viering kunt u telefonisch of via internet een misintentie opgeven via het parochiesecretariaat.

Parochiesecretariaat

Tot 6 april is het parochiesecretariaat bij voorkeur alleen bereikbaar via telefoon 013-4550663 of email info@norbertijnenparochiehq.nl. Wilt u toch langskomen, bel dan aan bij de groene poort. Openingstijdens vanaf 23 maart zijn 08.30 - 12.30 uur. Het woonhuis van de pastorie is gesloten tot 6 april.

Nieuwsbrief

Wilt u deze nieuwsbrief ontvangen? Geef dan uw mailadres door aan info@norbertijnenparochiehq.nl.

Kruiswegviering in Peerke Donderspark

De Kruiswegviering in het Peerke Donderspark op Goede Vrijdag (10 april) gaat helaas ook niet door.